

N:o 24.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 mars 1902.
 — — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, dels ock en i anledning af nämnda proposition väckt motion.

(Lagutskottets utlåtande n:o 22.)

Till Konungen.

Genom proposition den 22 november nästlidet år har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bifogadt förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

I sammanhang med denna Eders Kongl. Maj:ts proposition har till behandling inom Riksdagen förevarit ett af enskild motionär väckt förslag om sådant tillägg till 12 § i förenämnda förordning, att, derest af kyrkostämman beslutes, att kungörelse om stämman jemväl bör anslås å viss plats inom församlingen, det skall åligga stämmans ordförande att föranstalta derom. •

På samma grunder, som Riksdagen i sin skrifvelse n:o 23 till Eders Kongl. Maj:t åberopat, har Riksdagen ansett önskvärdt, att de i propositionen föreslagna bestämmelserna om kungörelse genom tidningarne af kyrkostämmas utlysande må gälla äfven kungörande genom anslag.

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 10 Saml. 1 Afd. 1 Häft.

Riksdagen, som sålunda funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså i anledning af propositionen och ofvanberörda motion för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att §§ 12 och 41 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Kallelse till kyrkostämma utfärdas genom kungörelse af kyrkoherden eller den, som för särskildt tillfälle stämman hålla bör, och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för sammanträdet.

Har domkapitlet särskild prestman till kyrkostämmas hållande förordnat, då må han kallelsen utfärda.

Kungörelsen uppläses från predikstolen fjorton dagar eller minst en vecka före stämman. Är kyrkostämma utsatt till dag, då gudstjenst hålles, skall kungörelsen den dagen å nyo uppläsas.

För ärende, som fordrar så skyndsam handläggning, att kungörandet icke medhinnes inom den tid, som nu föreskrifven är, må kyrkostämma kunna hållas efter kortare kallelsetid, och äfven samma dag den pålyses; dock må vid sålunda utlyst stämma beslut ej fattas om utgift eller erläggande af bidrag dertill.

Besluter kyrkostämma, att kungörelse om stämma jemväl bör anslås å viss plats inom församlingen eller införas i en eller flere tidningar i orten, skall ordföranden, der så ske kan, föranstalta derom. Den omständigheten, att kungörelse ej blifvit anslagen eller i tidning införd, må icke utgöra hinder för stämmans hållande.

§ 41.

Medlem af församlingen, som åt kyrkostämmas beslut i församlingens gemensamma angelägenheter ej nöjes, eger rätt att, der han tilltror sig kunna visa, att beslutet kränker hans enskilda rätt eller eljest

hvilas på orättvis grund, eller att det icke i laga ordning tillkommit, eller att det står i strid med allmän lag eller författning, eller annorledes öfverskrider deras befogenhet, som beslutet fattat, deruti rättelse söka genom besvär, hvilka, jemte det öfverklagade beslutet, böra inom trettio dagar efter det klaganden deraf erhöill del, dagen då det skedde likväl oräknad, ingifvas, i mål, som uti § 2 mom. 1, 2, 3 och 4 äro nämnda, till det domkapitel, hvarunder kyrkoförsamlingen hör, men i andra mål till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet; och åligger det klaganden derjemte såväl att vid besvären föga bevis om dagen, då beslutet delgafs, som ock att, inom fjorton dagar efter det tiden för besvärs inlemnande utgått, till kyrkostämmans ordförande ingifva diariutdrag deröfver, att han sina besvär inlemnat å ort, som vederbör.

Försummar klaganden något af hvad sålunda är föreskrifvet, må beslutet kunna gå i verkställighet.

Klaganden skall anses hafva af beslutet erhållit del den dag, då detsamma enligt § 17 offentligen kungjordes.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande och domkapitlet böra gifva hvarandra af besvären del, när ärendet kan anses höra till gemensam behandling.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1902 och skall, hvad angår den ändrade lydelsen af § 41, lända till efterrättelse i afseende å öfverklagande af beslut, som efter sagda dag fattas.

Stockholm den 18 mars 1902.

Med undersätlig vördnad.
